

ΕΚΔΗΛΩΣΗ

ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ

ΑΚΡΙΒΕΙΑ:
ΚΕΡΔΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ
ΦΤΩΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑΟ
Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΝΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ, ΣΤΙΣ 18:30

**ΑΜΦΙΘΕΑΤΡΟ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ
(ΣΤΑΘΜΟΣ ΜΕΤΡΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ)**

ΘΑ ΜΙΛΗΣΟΥΝ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΔΡΑΓΑΝΙΓΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΓΑΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΓΕΩΠΟΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΥΗ ΠΑΝΔΗ

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ

ΝΕΝΑΝΤ ΓΚΛΙΣΙΤΣ

ΡΕΝΤΙ ΜΟΥΤΣΙ

ΑΚΤΙΒΙΣΤΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΕΞΟΥΡΕΙΣ, ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΡΒΙΑ, ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑΣ

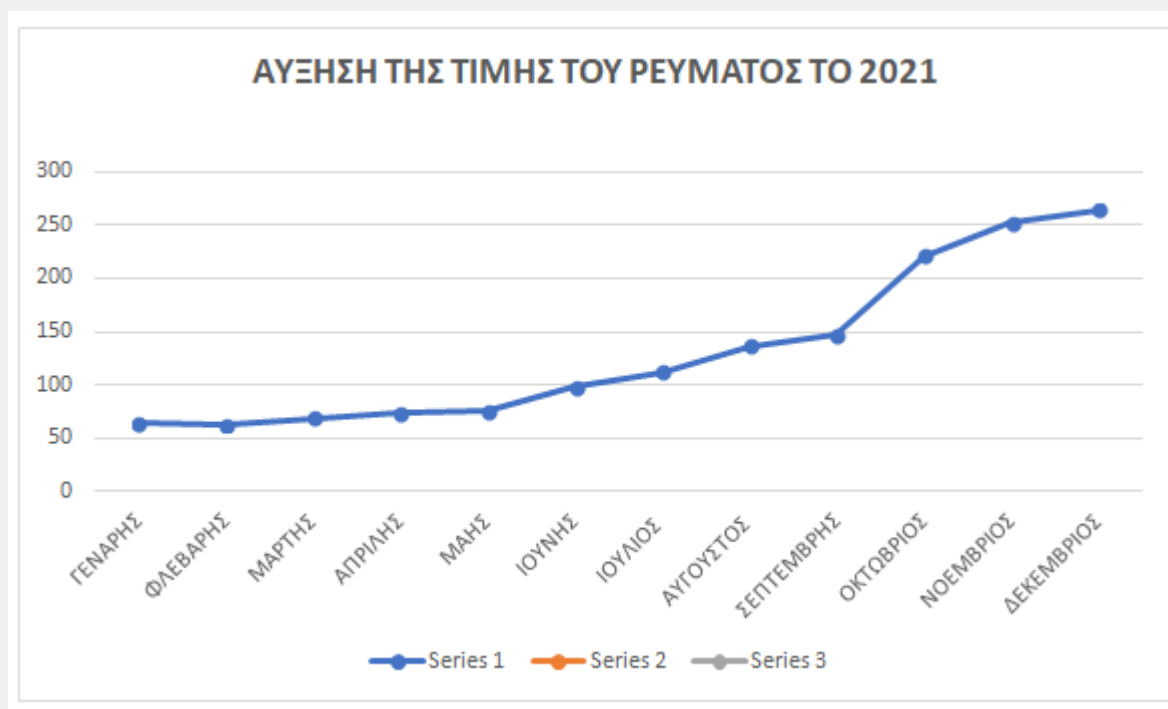
**ΤΑΞΙΚΗ
ΚΙΝΗΣΗ**
για την εργατική
χειραφέτηση

ΑΚΤΙΒΙΣΤΗΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ, ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ORGANIZATA POLITIKE

Ομιλία του Αντώνη Δραγανίγου στην εκδήλωση της Ταξικής Κίνησης για την Εργατική Χειραφέτηση για την ακρίβεια και την στάση των δυνάμεων της κοινωνικής χειραφέτησης που πραγματοποιήθηκε στο Δημαρχείο Περιστερίου την Παρασκευή 8 Απρίλη 2022

Οι λογαριασμοί του ρεύματος έχουν προκαλέσει τεράστια προβλήματα σε εκατομμύρια νοικοκυριά. Οι εκπρόσωποι της κυβέρνησης «φορτώνουν» τις εξωφρενικές αυξήσεις στην τιμή του ρεύματος στον πόλεμο, στην πανδημία...Μια εύκολη, βολική λύση...Ξεχνάει φυσικά η κυβέρνηση ότι η τιμή του ρεύματος «σκαρφαλώνει» με ιλιγγιώδεις ρυθμούς τουλάχιστον απ τον Σεπτέμβρη του 2021, όταν κανείς δεν φανταζόταν τις εξελίξεις στην Ουκρανία.

Έτσι η τιμή της χοντρεμπορικής εκτινάχθηκε από τα περίπου 55 € / MWh τον Γενάρη του 2021 σε περίπου 260 τον Δεκέμβρη (πηγή ΑΔΜΗΕ)

Η εκτόξευση της τιμής του ρεύματος είναι ένα ξεκάθαρο αποτέλεσμα της εγκληματικής απελευθέρωσης των αγορών που επέβαλε η ΕΕ και όλες οι κυβερνήσεις απ το 2010 και μετά, της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ και γενικά όλου του τομέα της ενέργειας. Είναι αποτέλεσμα της πορείας δημιουργίας μιας «ενοποιημένης αγοράς ενέργειας» στην Ευρώπη και της χρηματιστηριακής διαμόρφωσης της τιμής του ρεύματος σε όλα τα στάδια της παραγωγής, από την αγορά της πρώτης ύλης (εν προκειμένω κυρίως του φυσικού αερίου)

έως την τιμολόγησή του. Είναι αποτέλεσμα του ρόλου του κεφαλαίου και ειδικότερα του «lobby των ΑΠΕ» που φόρτωσαν στις πλάτες των λαών το κόστος της λεγόμενης «πράσινης μετάβασης».

Είναι λοιπόν **αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών και ταξικών επιλογών** και όχι των «πολέμων», της «πανδημίας» και άλλων ανεξέλεγκτων και σκοτεινών παραγόντων.

Στην πρόσφατη σύνοδο κορυφής της ΕΕ για την ενέργεια είναι γνωστό ότι δεν πάρθηκε καμία απόφαση, πέρα από το ότι Ισπανία και Πορτογαλία πέτυχαν στην πράξη να εξαιρεθούν απ τον τερατώδη μηχανισμό που λέγεται «ενοποίηση της αγοράς ενέργειας».

Σε μια περίοδο που οι λαοί της Ευρώπης στενάζουν απ' την ακρίβεια, στα όρια της απελπισίας οι ηγέτες της ΕΕ το μόνο που αποφάσισαν είναι ότι τα όποια μέτρα στήριξης παρθούν θα είναι «προσωρινά» και «συμβατά με τις διατάξεις των Συνθηκών και τον κανονισμό 2019/943». Ο τίτλος του εν λόγω Κανονισμού είναι: **«Κανονισμός σχετικά με την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας».** **Είναι ακριβώς ο Κανονισμός της 5ης Ιουλίου του 2019 που συγκεκριμενοποίησε την δημιουργία της ενοποιημένης αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, το μοντέλο των χρηματιστηριακών αγορών στην βάση του οποίου καθορίζεται η τιμή του ρεύματος (target model), το τέρας που σήμερα διαλύει τα νοικοκυριά στην Ευρώπη.**

Η πρώτη συνεδρίαση του ελληνικού χρηματιστηρίου ενέργειας έγινε στις 24 Μαρτίου του 2020. Στόχος υποτίθεται ότι είναι η εξασφάλιση της «χαμηλότερης τιμής» μέσα από τον μηχανισμό της «αγοράς». Αυτά έλεγαν οι μεγαλοσχήμονες κυβερνητικοί παράγοντες με πρώτο τον αρμόδιο υπουργό κ Χατζηδάκη όταν διαφήμιζαν την μεγάλη «μεταρρύθμιση».

Και από κει και πέρα άρχισε η εκτόξευση των τιμών του ρεύματος!!. Γιατί;

Πρώτο: Οι τιμές του ρεύματος στο χρηματιστήριο καθορίζονται με βάση την τιμή του **ακριβότερου καυσίμου**, δηλαδή του φυσικού αερίου και όχι από το **μείγμα των πηγών που συμμετέχουν στην παραγωγή της**. Η «τιμή εκκαθάρισης της ηλεκτρικής ενέργειας» (η περιβόητη «Οριακή Τιμή Συστήματος») στο χρηματιστήριο της ενέργειας περιλαμβάνει την **υψηλότερη ωριαία τιμή κάθε μέρας** με βάση την οποία πληρώνονται οι παραγωγοί **ανεξάρτητα απ την τιμή που πούλησαν το ρεύμα την στιγμή της συναλλαγής!!**

Όπως το περιγράφει η «Καθημερινή» στις 26.03, η αποκαλούμενη **Οριακή Τιμή Συστήματος (ΟΤΣ) ανά ώρα είναι η ακριβότερη προσφορά που θα δώσει κάποιος παραγωγός για να καλύψει την τελευταία MWh που χρειάζεται το σύστημα**. Για παράδειγμα, αν το σύστημα χρειάζεται ακόμη 2 MWh για να συμπληρώσει την απαιτούμενη ενέργεια για το διάστημα 8-9 το βράδυ και η μόνη προσφορά που έχει είναι στα 322 ευρώ ανά μεγαβατώρα, τότε η ΟΤΣ για εκείνη την ώρα θα διαμορφωθεί στα 322 ευρώ.

Η τελική οριακή προσφορά ανά ώρα αποτελεί την τιμή **με την οποία θα πληρωθούν όλοι οι παραγωγοί ρεύματος ανεξαρτήτως της τιμής στην οποία πρόσφεραν τη δική τους ενέργεια**.

Έτσι η τιμή της ηλεκτρικής ενέργειας στο ελληνικό χρηματιστήριο διαμορφώνεται **ωσάν να παραγόταν όλη η ηλεκτρική ενέργεια από μονάδες φυσικού αερίου, μολονότι το φυσικό αέριο συμμετέχει στην ηλεκτροπαραγωγή μόνο κατά 35%-40%**.

Σημειώνουμε ότι το 2021 η συμμετοχή των μονάδων φυσικού αερίου στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας στην Ελλάδα ήταν 38%, ενώ 37% καλύφθηκε από ΑΠΕ συμπεριλαμβανομένων και των υδροηλεκτρικών, 10% από λιγνιτικές μονάδες και 15% από εισαγωγές.

Αν με βάση τους υπολογισμούς η χονδρεμπορική τιμή διαμορφωνόταν με βάση **το μέσο κόστος των μονάδων που συμμετέχουν**, τότε η ενέργεια **θα ήταν κατά 39% φθηνότερη**. Αντίθετα ο καθορισμός

της τιμής από τις ακριβές λόγω καυσίμου μονάδες αερίου, οδηγεί σε αναπάντεχα κέρδη (windfall profits) άλλες τεχνολογίες όπως οι λιγνίτες, τα υδροηλεκτρικά και οι ΑΠΕ. (Εισήγηση Παντελής Κάπρος στο Συνέδριο Renewable & Storage Forum). Ας κρατήσουμε το πρώτο αυτό νούμερο.

Έτσι εξηγείται το γεγονός ότι όταν οι τιμές του φυσικού αερίου πενταπλασιάστηκαν στο Χρηματιστήριο του Αμστερνταμ, το ίδιο συνέβη και στις τιμές στο ελληνικό Χρηματιστήριο Ενέργειας: Η μεγαβατώρα σκαρφάλωσε από 50-60 € στις αρχές 2021 στα 235-245 € στο τέλος του ίδιου χρόνου. (Δ. Καρδοματέα «Γιατί οι υψηλές τιμές στην ενέργεια θα γίνουν μόνιμο πρόβλημα», liberal 10/2/22). Έτσι η χρηματιστηριακή κερδοσκοπία στο φυσικό αέριο μεταφέρεται αυτούσια και 100% στην τιμή του ρεύματος.

Είναι αυτονόητο ότι αυτό **δεν είναι «ελληνική πατέντα», αλλά Κανονισμός της ΕΕ**. Και μάλιστα Κανονισμό που τον υπεράσπισαν στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής και μόνο με το «βέτο τους» οι χώρες της Ιβηρικής εξαίρεσαν τον ευατό τους..Ο Κ Μητσοτάκης κι εδώ έκανε το «καλό παιδί».

Δεύτερο: Εδώ υπάρχει και μια άλλη ιδιομορφία του φοβερού τρίδυμου Μητσοτάκης - Χατζηδάκης - Σκρέκας. **Η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη που το 100% της ενέργειας που μπαίνει στο σύστημα περνάει μέσα από το χρηματιστήριο**, με αποτέλεσμα όλες οι αγοραπωλησίες να κινούνται σύμφωνα με τις διακυμάνσεις των τιμών της χονδρικής τιμής του ηλεκτρικού ρεύματος, **μεταφέροντας όλες τις διακυμάνσεις στον τελικό καταναλωτή**. Σε αντίθεση με τα παραπάνω στην Ευρώπη μόνο το 20% κατά μέσο όρο περνάει από το χρηματιστήριο της ενέργειας, ενώ το υπόλοιπο περνάει μέσα από «διμερή συμβόλαια» με τα οποία δίνεται σταθερή τιμή στους καταναλωτές και ταυτόχρονα διμερή συμβόλαια με φυσική παράδοση τα οποία παρακάμπτουν τις χρηματιστηριακές αγορές,

Γιατί γίνεται αυτό;; Δεν θα μπορούσε η ΔΕΗ να έχει τέτοια συμβόλαια και απλά να πουλάει το ρεύμα της;; Φυσικά θα μπορούσε αλλά το απαγορεύει ο Νόμος!! Και αυτό ξεκάθαρα για να ευνοηθούν οι ιδιώτες πάροχοι ενέργειας.

Πιο συγκεκριμένα επειδή η **ΔΕΗ** είναι η μόνη που διαθέτει ικανό χαρτοφυλάκιο ενέργειας για να μπορέσει να προχωρήσει σε τέτοιες διμερείς συμβάσεις, **η νομοθεσία δεν επιτρέπεται στη ΔΕΗ να προχωρήσει σε διμερή συμβόλαια με φυσική παράδοση που να ξεπερνούν το 20% της ενεργειακής κατανάλωσης των πελατών της**. Αν δεν υπήρχε αυτός ο περιορισμός και η ΔΕΗ μπορούσε να κλείνει τέτοια συμβόλαια με όλους τους πελάτες της, τότε στη χρηματιστηριακή αγορά θα έμεινε μικρό κομμάτι των συναλλαγών και θα «μειωνόταν η ρευστότητα», όπως λένε τα κοράκια του χρηματιστηρίου.

Τρίτο: Κομμάτι της διαμόρφωση του κόστους είναι η λεγόμενη «αγορά εξισορρόπησης». Πρόκειται για μια αγορά στην οποία οι προμηθευτές καταθέτουν σε πραγματικό χρόνο προσφορές για την κάλυψη των «κενών ενέργειας» που μπορεί να έχει το σύστημα. Θα μπορούσε να περιγραφεί **ως «αγορά έκτακτης ανάγκης»**. Εδώ έρχεται το κερασάκι στην τούρτα της κερδοσκοπίας των ελληνικών ομίλων ενέργειας: ενώ η τιμή χονδρικής του ρεύματος κυμαίνεται περίπου στα 200 €/mwh, η ίδια μεγαβατώρα στην «αγορά εξισορρόπησης» εκτινάσσεται μέχρι και τα 4.240 €/mwh! Έτσι ένας ιδιώτης μπορεί να πουλήσει τελικά το ρεύμα στην «αγορά εξισορρόπησης» μέχρι και με δεκαπλάσια τιμή.

Τέταρτο: Χρηματιστήριο ρύπων. Η Ε.Ε. στο όνομα της «πράσινης μετάβασης» οικοδόμησε ένα Σύστημα Δικαιωμάτων Εκπομπών Ρύπων, με βάση το οποίο μοίρασε «δικαιώματα ρύπων» σε χώρες και εταιρείες και έστησε ένα «χρηματιστήριο ρύπων». Η καλή μας η ΕΕ φρόντισε να απονείμει **δωρεάν δικαιώματα ρύπων σε όλες τις ηλεκτροβόρες βιομηχανίες για να διαφυλάξει την «ανταγωνιστικότητά» τους** και φόρτωσε το κόστος των ρύπων στις εταιρείες παραγωγής ενέργειας, αφού ο καταναλωτής δεν μπορεί να ζήσει χωρίς ρεύμα. Η χρηματιστηριακή τιμή αυτού του ανύπαρκτου προϊόντος (του «δικαιώματος να ρυπαίνεις») εκτινάχθηκε στα 70 €/tn τον Νοέμβρη 2021, από 18 €/tn τον

Ιούνιο του 2018! Και φυσικά αυτό επιστρέφει ως κόστος στο ρεύμα! Υπολογίζεται ότι η «αγορά ρύπων» φορτώνει το ρεύμα που παράγεται από λιγνίτες με 100 € / Mwh, πάνω απ το μισό της τιμής του!!

Είναι αυτονόητο ότι και οι πρώτες ύλες είναι χρηματιστηριακό προϊόν και ειδικά το φυσικό αέριο. Όσο κλιμακώνονται οι στόχοι για την «απολιγνιτοποίηση», αυξάνεται η χρήση του φυσικού αερίου στην ηλεκτροπαραγωγή. Στην Ελλάδα, το ποσοστό ηλεκτροπαραγωγής από φυσικό αέριο διπλασιάστηκε ανάμεσα στο 2014 και το 2019, φτάνοντας στο 35%. Η τιμή του φυσικού αερίου καθορίζεται κυρίως στο χρηματιστήριο του Αμστερνταμ. Έτσι, αν π.χ. υπάρξει μια αύξηση των τιμών στο ολλανδικό χρηματιστήριο ΦΑ, ας πούμε λόγω διαταραχής των ποσοτήτων ρωσικού αερίου που διέρχονται από την Ουκρανία, η αύξηση αυτή θα μεταφερθεί και στην Ελλάδα, ακόμη κι αν η χώρα μας προμηθεύεται αέριο από την Αλγερία. Η υψηλότερη τιμή που διαμορφώνεται από την κερδοσκοπική φούσκα στο χρηματιστήριο του Άμστερνταμ «διαχέεται» παντού και καθορίζει τις τιμές του φυσικού αερίου συνολικά.

Όλη αυτή η κατάσταση οξύνει στο έπακρο τις αντιθέσεις στο εσωτερικό της άρχουσας τάξης. Έτσι στην πρόσφατη Σύνοδο Κορυφής οι «χώρες του Νότου» ζήτησαν επιβολή ανώτατης τιμής (πλαφόν) στο φυσικό αέριο που προμηθεύεται η ΕΕ. Όμως αυτό δεν έγινε δεκτό «από τις χώρες του Βορρά» και έτσι έμεινε ένα ευχολόγιο που μάλιστα το επικαλέστηκε ο Μητσοτάκης, ξεχνώντας να πει ότι είναι ένα απ τα μέτρα που θα «εξεταστούν» τον..Μάιο.

Η εγκληματική απόφαση της κυβέρνησης Μητσοτάκη να κλείσει πλήρως τις λιγνιτικές μονάδες έως το 2023 (όταν η ίδια η Γερμανία έχει θέσει το αντίστοιχο ορόσημο 10 χρόνια αργότερα!), δεν έχει να κάνει φυσικά με τις... οικολογικές ευαισθησίες της Ν.Δ., αλλά με την αβάντα στους ιδιώτες επιχειρηματίες μονάδων φυσικού αερίου.

Σε όλα τα παραπάνω πρέπει να συνυπολογίσουμε τις πρακτικές καρτέλ από τις εταιρείες παραγωγής ενέργειας στη χώρα μας, στις οποίες πλέον συμμετέχει και η ΔΕΗ, που λειτουργεί με μόνο γνώμονα το κέρδος των μετόχων της.

Όλα αυτά ακούγονται παράλογα: κι όμως, αυτός ο «παραλογισμός» είναι ακριβώς η λειτουργία της «απελευθερωμένης» αγοράς ενέργειας. Η επιδότηση των τιμολογίων, που διαφημίζει η κυβέρνηση, **δεν αποτελεί λύση.** Όχι μόνο γιατί είναι ψίχουλα, αλλά κυρίως γιατί αφήνει άθικτο τον τερατώδη μηχανισμό αύξησης των τιμών, επιδοτώντας ουσιαστικά με κρατικό χρήμα την ιδιωτική κερδοσκοπία.

Το βαθύτερο θεμέλιο των τραγικών εξελίξεων στην τιμή του ρεύματος είναι ακριβώς το γεγονός ότι το **ρεύμα αντί για κοινωνικό αγαθό έχει γίνει εμπόρευμα, και μάλιστα χρηματιστηριακό**, σύμφωνα με τις **επιταγές του κεφαλαίου, τις ντιρεκτίβες της ΕΕ και την ευγενή χορηγία των κυβερνήσεων Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ, ΣΥΡΙΖΑ.** Η ενέργεια πρέπει να φύγει ολοκληρωτικά από την σφαίρα της εμπορευματικής παραγωγής και να γίνει **δημόσιο αγαθό.** Αυτό σημαίνει αγώνα για εθνικοποίηση του ενεργειακού τομέα (εθνικοποίηση της ΔΕΗ και όλων των ιδιωτικών μονάδων) χωρίς αποζημίωση, με εργατικό και λαϊκό έλεγχο. Μόνο ένας εθνικοποιημένος τομέας ενέργειας μπορεί να εξασφαλίσει φτηνό ρεύμα για όλους, αξιοποιώντας τις υπάρχουσες τεχνολογίες με κριτήριο τις κοινωνικές ανάγκες και την περιβαλλοντική ισορροπία.

Πώς αντιμετωπίζει η αντιπολίτευση την παρούσα κρίση;;

«Είναι ξεκάθαρο, λέει ο Σ. Φάμελος σε πρόσφατη ομιλία του στην Βουλή, ότι απαιτείται λοιπόν μία άλλη προοδευτική κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ, ο οποίος έχει αποδείξει έμπρακτα ότι μπορεί να διασφαλίσει **διαφανείς κανόνες για όλους**, μετάβαση σε Καθαρή, Πράσινη Ενέργεια με όρους ενεργειακής ασφάλειας όμως και με όρους επιβίωσης της ελληνικής κοινωνίας αλλά και των παραγωγικών δυνάμεων της Ελλάδας. Σε αυτή την κατεύθυνση, ο ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ προτείνει για την ανάσχεση της ακρίβειας: έλεγχο της αγοράς ενέργειας με περιορισμό των άδικων υπερκερδών στη χονδρεμπορική,

αναδρομική φορολόγηση των ουρανοκατέβατων κερδών και επιστροφή τους στους καταναλωτές, υποχρεωτικά σταθερά διμερή συμβόλαια παραγωγών-παρόχων και βιομηχανίας, ενίσχυση του δημόσιου χαρακτήρα της ΔΕΗ και παρεμβάσεις μείωσης των τιμών».

Και μέχρις εκεί. **Όλο το θεσμικό πλαίσιο της απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας**, η ύπαρξη των χρηματιστηρίων ενέργειας, ο τρόπος καθορισμού των τιμών, η ύπαρξη των μεγάλων ιδιωτικών εταιρειών ενέργειας, ακόμα και η **ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ μένουν στο απυρόβλητο**. Η κίνηση μέσα σε αυτό το πλαίσιο, με επιμέρους μέτρα, ενώ η ΕΕ και τα συμφέροντα που εκφράζει και οι ιδιωτικές εταιρείες παραγωγής «έχουν το πάνω χέρι», αποτελούν ασπιρίνες.

Μπορούν να αποτελέσουν απάντηση τα μέτρα που ανακοίνωσε η κυβέρνηση και η ΕΕ σε επίπεδο Ευρώπης;; **Σίγουρα όχι!!**

Η επανεργοποίηση της λιγνιτικής παραγωγής μέσα στο πλαίσιο του «χρηματιστηρίου ρύπων» αλλά και της δέσμευσης της ΔΕΗ σε δάνεια με «πράσινη ρήτρα», (συμφωνία μείωσης των εκπομπών) οδηγούν σε πανάκριβο ρεύμα. Δεν προδιαγράφουν **καμία μείωση των τιμών**.

Καθώς πολλές χώρες «επιστρέφουν» στην λιγνιτική παραγωγή η ζήτηση για «δικαιώματα ρύπων» θα εκτοξευθεί και εννοείται θα περάσει στο ρεύμα κρατώντας την τιμή του στα σημερινά και πιο πάνω επίπεδα.

Επιπλέον η πολιτική κυρώσεων προς την Ρωσία με την λεγόμενη «απεξάρτηση απ το ρωσικό αέριο» και την αντικατάστασή του βασικά από αμερικάνικο σχιστολιθικό αέριο είναι μια φούσκα. Το 2021 η Ευρώπη εισήγαγε απ την Ρωσία περίπου 160 δις. m3 αερίου. Ο Μπάιντεν υπόσχεται για το 2022 15 δις. m3. Αυτό μας δείχνει ότι η τιμή του φυσικού αερίου θα εκτιναχθεί βυθίζοντας στην ύφεση, περίπου **το 1/10 των εισαγωγών!**. Αυτό μας δείχνει ότι όχι μόνο η τιμή θα πάρει τον ανήφορο, αλλά ότι προφανώς ήδη απ το καλοκαίρι οι χώρες θα αντιμετωπίσουν **πρόβλημα στην επάρκεια ρεύματος**, για αυτό και οι κυβερνήσεις αρχίζουν να μιλάνε για Δελτίο στο ρεύμα!!

Βασικά αυτό που χρειάζεται ο λαός είναι «απεξάρτηση» απ την πολιτική του κεφαλαίου, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ!!!

Για να έχουμε φτηνή ενέργεια για όλους, με σεβασμό στο περιβάλλον χρειάζεται αγώνας ενάντια σε αυτούς που προκαλούν τα προβλήματα. Να πάψει το ρεύμα να είναι εμπόρευμα, να βγει από την σφαίρα της εμπορευματικής παραγωγής και να γίνει κοινωνικό αγαθό.

Βασικοί στόχοι ενός τέτοιου κινήματος μπορεί να είναι:

- 1. Επιβολή διατίμησης στις τιμές ενέργειας.** Κατάργηση του ΦΠΑ και των Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης στα καύσιμα, στο ηλεκτρικό, στη θέρμανση και στα τιμολόγια κοινωνικής ωφέλειας.
- 2. Πλήρης και οριστική κατάργηση των χρηματιστηρίων ενέργειας** και όλου του τρόπου τιμολόγησης, διαπραγμάτευσης και εμπορίας του ρεύματος. Το ηλεκτρικό ρεύμα δεν είναι εμπόρευμα αλλά κοινωνικό αγαθό.
- 3. Επανακρατικοποίηση της ΔΕΗ και όλων των ιδιωτικών εταιρειών ενέργειας** χωρίς αποζημίωση, με εργατικό-κοινωνικό έλεγχο. Ενιαίος, εθνικοποιημένος φορέας ενέργειας.
- 4. Αξιοποίηση των εγχώριων πηγών ενέργειας από τον εθνικοποιημένο ενεργειακό τομέα, με σεβασμό στο περιβάλλον.** Όχι στην βίαιη απολιγνιτοποίηση, χρήση του λιγνίτη με νέες τεχνολογίες, σαν μεταβατικό καύσιμο. Ανάπτυξη των ΑΠΕ με σεβασμό στο περιβάλλον. Όχι στις εξορύξεις.

5. Όχι στο εμπάργκο στην Ρωσία, που θα πληρώσουν οι λαοί.

6. Πλήρης απειθαρχία στις ντιρεκτίβες και την πολιτική της ΕΕ, την ίδια την ΕΕ και μια πορεία ρήξης και αποδέσμευσης από αυτή. Αυτός ο πολιτικός στόχος, που ανακύπτει τελικά σε κάθε μικρό ή μεγάλο θέμα, δεν είναι «για το μέλλον» αλλά για το τώρα.